

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΓΙΩΡΓΟ ΚΑΡΑΚΑΣΙΑΝ

Τα Κυπριακά φασιστοειδή που επιμένουν να κρύβουν το αληθινό τους προσωπίο, πίσω από λέξεις όπως «δημοκρατία», «εκσυγχρονισμός», «ανάπτυξη», συνεχίζουν ανενόχλητοι το έργο της φήμωσης, της απομόνωσης και της λογοκρισίας, απέναντι στον φυλακισμένο αναρχικό Γιώργο Καρακασιάν.

Όσο και να τους ενοχλεί που βρέθηκε έστω κι ένας άνθρωπος σ' αυτόν τον τόπο με τη ψυχική δύναμη και αξιοπρέπεια να αμφισβητήσει όχι με λόγια αλλά με πράξεις την υποτιθέμενη παντοδυναμία τους αυτό είναι πλέον γεγονός που όσο «ασήμαντο» μπορεί να φαίνεται σε πολλούς σήμερα, για τον καθένα που αγωνίζεται ενάντια σε κάθε μορφή κυριαρχίας και εξουσίας γνωρίζει την επίδραση που σίγουρα θα έχει σε μελλοντικούς κοινωνικούς αγώνες και εξεγέρσεις.

Η στάση που κράτησε ο σύντροφος κατά τη διάρκεια μιας στημένης δικαστικής διαδικασίας κατέληξε για ακόμα μια φορά στο «πόσο δίκαιες» και «αμερόληπτες» είναι στην πραγματικότητα οι «δίκαιες δίκες» της εξουσιαστικής αθλιότητας και υποκρισίας.

Για τους κύπριους κρατιστές το θέμα της φυλάκισης του συντρόφου Καρακασιάν και η παραδειγματική του τιμωρία ήταν το κύριο ζητούμενο. Αυτό φάνηκε πολύ έντονα και από το γεγονός ότι το δικαστικό κάθαρμα μέσω του οποίου ανακοινώθηκε η ποινή της εφτάμηνης φυλάκισης, λίγο αργότερα μπορούσε να ήταν ικανοποιημένος και με την ανταμοιβή του.

Ένα υπάκουο σκυλάκι θα ήταν ευτυχισμένο με ένα κόκαλο. Το δικαστικό κάθαρμα πήρε προαγωγή. Όσες προαγωγές, όσες αυξήσεις όμως και να πάρουν τα δηλωμένα παράσιτα του κοινωνικού συνόλου η αποκάλυψη της αθλιότητας και της μιζέριας τους έγινε πλέον τόσο εμφανής μπροστά στη καθαρότητα και την αξιοπρέπεια που χαρακτηρίζει την αναρχική στάση και λόγο αυτή τη φορά εκφρασμένο από τον αγωνιζόμενο αναρχικό Γ. Καρακασιάν, που δεν δικαιολογείται από μέρος των κυρίαρχων ούτε κάποιου είδους πανηγυρισμός λόγω της φυλάκισής του και φυσικά κανένας εφησυχασμός. Δικαιολογείται μόνο ο φόβος, και σε αυτό το φόβο οφείλεται και ο εγκλεισμός του συντρόφου στην απομόνωση γιατί μοίρασε προκηρύξεις μέσα στη φυλακή.

Σε αυτό το φόβο οφείλετε η απαγόρευση της ανάγνωσης και η κατάσχεση κάθε βιβλίου η εντύπου με αναρχικό - ανατρεπτικό περιεχόμενο. Ίσως στον ίδιο φόβο να οφείλεται και ο λόγος που τα γράμματα του συντρόφου Γιώργου δεν φτάνουν ποτέ στα χέρια μας.

Η «δημοκρατία» τους, η παντοδυναμία τους φοβούνται τις ιδέες μας. Φοβούνται τη φλόγα που κάθε εξεγερμένος, κάθε αγωνιζόμενος άνθρωπος κουβαλά μέσα του. Ένας άνθρωπος βρίσκεται κλειδωμένος σε ένα κελί αυτή τη στιγμή γιατί αρνήθηκε τον προκαθορισμένο του ρόλο. Αρνήθηκε τη λογική του καναπέ και του εφησυχασμού όταν σε κάποια άλλη γεωγραφική περιοχή σφάζονται άνθρωποι από την εξουσιαστική βαρβαρότητα. Ο θάνατος κάθε εξαθλιωμένου παλαιστίνιου από τους σιωνιστές φονιάδες πρέπει να συνταράσσει τα θεμέλια και του κυπριακού και του Τουρκικού και του Ελληνικού και κάθε κράτους στον κόσμο που ζούμε μέχρι την τελική κατάρευσή του, και τη δημιουργία μιας νέας ελεύθερης, δημιουργικής κοινωνίας όπου η αυτοοργάνωση η αλληλεγγύη και ο σεβασμός κάθε ανθρώπινης διαφορετικότητας θα είναι μια πραγματικότητα. Χρέος μας σήμερα η έμπρακτη αλληλεγγύη σε κάθε φυλακισμένο αγωνιστή με κάθε δυνατό μέσο και πρώτα απ' όλα μέσω της συνέχισης αληθινών μορφών αγώνα και αντίστασης.

ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ ΠΥΡΗΝΑΣ ΚΥΠΡΟΥ